

90 SEKUND

LAGT TIL RÆTTIS: Leo Poulsen

SJÚRÐUR SKAALE

Ræstur fiskur við sterkari garnatálg og spiki

TAÐ ER LÍVRÆTTURIN HJÁ SJÚRÐA SKAALE. HANN HEVUR EINA FERÐ »BOYKOTTA« EIN FRIKADELLUDØGURÐA HJÁ FORSÆTISRÁÐHARRANUM, OG TAÐ FÓR UM PRESSUNA UPPÁ EIN DAG. FLEIRI MÁL, HANN HEVUR TIKIÐ UPP Á FÓLKATINGI ERU SPROTTIN ÚR SAMRØÐUM UMBORÐ Á ATLANTIC AIRWAYS. OG TÁ HANN HEVÐI LIGIÐ AV EYSTNESI VIÐ REGNI Í TRÍGGJAR MYRKAR MÁNAÐIR, KANN HANN GOTT SÍGGJA EINA STROND FYRI SÆR

Hvat er starv títt?

– Fólkatingsmaður.

Hvat er tað besta við at vera Fólkatingsmaður?

– Eg havi sera gott fólk afturat mær, uppgávarnar eru nógv og fjølbroyttar, og tað vit gera, munar.

Hvør hending er hin mest sermerkta tú hevur upplivað á Fólkatingsi?

– Einaferð »boykottaði« eg ein frikadelludøgurða, har forætisráðharrin var vertur. Tað var bert ein ironisk tilsiping til makrelboykottið – men tað fór um alla pressuna uppá ein dag. Og einaferð takkaði eg Lars Løkke Rasmussen fyri eina øl. Eisini tað fór um alla pressuna. Tað sigur eitt sindur um hvat fólk vil hava – ella hvat journalistar halda fólk vilja hava.

Hvussu er at ferðast so nógv?

– Tað er tað strævnasta við starvinum. Hinvegin: Eg hitti fólk sum eg annars ikki hevði hitt – og fleiri mál, sum eg havi tikið upp á Fólkatingsi, eru sprottin úr samrøðum, sum eg havi havt umborð á Atlantic Airways. Annars fái eg eisini lisið og skrivað í flogfarinum, so øll ferðingin er ikki spill-tíð.

Hvønn tónleik dámar tær best?

– Gamlan blues. Annars er tónleikur ikki mítt "element".

Hvat ger teg í góðum lag?

– Tað er so nógv. At hugna mær saman við synunum. At vera túrar – stuttar og langar. At skriva okkurt sum situr. At skipa fyri onkrum sum riggar. Men kanska serliga tá fólk flenna sum respons uppá eitt undirhald – tað eru stjørnustundir.

Hvat ger tú í frítíðini?

– Eri mest saman við familjuni. Lesi. Geri okkurt undirhald nú og tá. Skal súkkla til París í summar, so siti eitt sindur í saðlinum.

Ferðast tú í egnum landi?

– Onkran summarhús-túr og onkran tjaldingartúr verður tað til, ja.

Er tú til aktiva feriu ella vil tú sleikja sól á strondini?

– Aktiva. Hinvegin: Tá hann hevði ligið av Eystnesi við regni í trýggjar myrkar mánaðir, kann eg gott síggja eina strond fyri mær.

Hvørjum hyggur tú eftir í sjónvarpinum? – Tí føroyska tá tað liggur fyri.

Hvønn ítrótt dámar tær best?

– Fótbold.

Hvat er tín lívrættur?

– Ræstur fiskur við sterkari garnatálg og spiki.

Hvør bók liggur á náttborðinum?

– Trýggjar beint nú: 1) Thinking, Fast and Slow, eftir Daniel Kahneman. Frálík bók um hvussu heilin virkar – og hvussu hann kann snýta okkum. 2) Kristin Lavransdóttir II, eftir Sigrid Undset. Norðurlendskur klassikari um eina sterka kvinnu í einum patriarkalskum samfelag – í frálíkari umseting hjá Edvardi Olsen. 3) Team of Rivals – The Political Genius of Abraham Lincoln eftir Doris Kearns Goodwin. M.a. um hvussu neyðugt tað er bæði at vera idealistiskur og pragmatiskur í politikki.

UMAFTURAFTURUM HØGNI DJURHUUS

Móðurmálsviðursløn 2012

Reyð og blá sundurveldi

Í Ukraine tosaðu tey um at býta landið í helvt, so tey, sum halda við ES, fáa sína helvt og tey, sum halda við Russlandi og Rambowannabe ribbaldinum Putin, fáa sína helvt.

Men so var ES fyrr enn Russland í Ukraine og fekk tey at binda frið og lissurnar eina løtu.

Russar komu so eisini seinni, nakað seinkaðir.

Men tað var annars eitt frálíkt hugskot, hatta at býta landið í helvt, tí so kann borgarakríggið konventera til marknastríð.

Hetta, at býta lond sundur, er roynt áður, oftast við brúkiligum úrsliti.

Vit áttu at roynt her í Føroyum, hóast tað verður nakað tað saman sum at býta eitt null í helvt, tí landið er so lítið.

Vit kunnu býta Føroyar millum teirra, sum halda við Danmark, og teirra, sum halda við Føroyum. Níggju oyggjar í part og harafturat hvør sína helvt av Tindhólmi og loftrúminum.

Men kanska er hugskotið ikki so gott kortini. Sundurlyndið fer at gera, at hvør helvtin síðani skal bítast í nógv partar, og so verða bara útoyggjar eftir.

Nakað samveldi verður ikki, men sundurveldi. Einasta samband millum hjálandini og hjálandini verða tunlar.

Næstu ferð mjólkarpriðurin fer upp, sama hvør liturin er, flyti eg til Danmarkar at drekka mjólk. Ikki vatn, tí tað kostar í Danmark.

Her er so dyrt, so dyrt í Føroyum.

Hoyrði nú ein vátan dag, at Lúruta Systirin kemur ikki kortini í summar at kappast við nýggja Betesda um sálirnar. Hon hevur ikki ráð. Tað er so dyrt at flúgva til Føroya, at konsertferðir eru útilokaðar.

Enn eitt dømi úr rúgvuni. 90 kr. fyri fimm tímar við Smyrli, alt alt ov nógv.

Tá eg eri fluttur til Danmarkar, kann eg vitja mammu mína. Hálvan annan tíma við toki fyri 120 kr.

Og tað er ein prísur, sum ikki koppar nakrari figgjærættan hjá Hr. og Fru Jensen ella flóttum úr Føroyum.

Men, bíða nú, tá Smyril er vorðin privatur, verður flogið nógv betri – og bíligari, nógv bíligari.

Mjólkarvirkið er privat. So mjólkkin er ikki dýr. Hon er bílig. Eingin grund til at rýma.

Ein sannleiki kann sigast og skrivast so ofta, at hann gerst ein lygn.

Eisini tí, at í Føroyum fáa vit Bibliuna fyri einki, tvær enntá í postkanna, dupultan ævigan sannleika fyri einki.

Í Danmark kostar Biblián pengar. Men tað ber sjálvandi til at stjála eina á onkrum hotelli. Tær plaga at liggja í ovastu og einastu skuffuni í náttborðinum, so pláss ikki er fyri nógvum øðrum har. Tað er synd og tíggjubodabrot at stjála. Men tað veldst um, hvat verður stolið.

Og heilt ókeypis verður hon ikki kortini. Tí tað kostar at gista á hotelli, eisini í Danmark.

Í fjølmiðlunum telja tey sær fanar. Knívurin er hvassur.

Í Danmark eru nógv fólk nú, so tykkum nýttist ikki at gera fleiri børn í Føroyum.

Tá eg var hálva öld yngri, stríddist eg sum flestir javnaldrar tá við at yrkja og skriva søgur og sjónleikir.

Men eg gavst og tveitti allan mín skaldskap, millum annað minst tvær byrjaðar skaldsøgur og ein næstan lidnan sjónleik, í ovnin, tá ein floksfelagi gav mær hesa yrkingina, Reyð og blá, eitur hon. Hana goymdi eg. Og fann hana nú ein dagin, av tilvild millum pappír frá óvitaárunum.

Yrkingin er soleiðis. Hon er fitt, haldi eg. Og hon var bara eittans ørindi, tað eg minnst:

Hatta riggar ikki/ segði tú, tá eg málaði gongini reyða og bláa/ Tá tú komst inn úr kuldinum/ við reyðum kjálkum og bláum eygum/riggaðu tit báðar.